

ind derpaa. De allerfleste Paragraffer i det fremsatte Lovforslag og det af Flertallet foreslaaede ændrede Lovforslag er jo ens — en Form, som vi ikke ret ofte er ude for —, og der er ikke mange Punkter i Flertallets Forslag, som vi ikke kan stemme for. Det er kun enkelte særlige Spørgsmaal, hvorom der er Uenighed, saaledes med Hensyn til Spørgsmaalet, om Bevillingen skal gives paa Aaremaal, eller man skal have Adgang til at give den paa Livstid. Fra Mindretallet holder vi paa — og det er det, som staar i det oprindelige Lovforslag —, at Bevillingen kun kan gives paa Aaremaal, kun for 5 Aar ad Gangen, og ingen Bevilling af nogen Art kan gives mod de kommunale Vælgeres Samtykke. En Bestemmelse, hvorom der ogsaa er Uenighed, er den, som findes i det foreliggende Lovforslag: at i Fabrikker, Værksteder og Arbejdspladser er enhver Udskænkning, Forhandling og Fordeling af stærke Drikke forbudt efter Arbejdstidens Ophør. Ogsaa det Spørgsmaal, som er omtalt: at Handel med stærke Drikke gøres til en Bevillingssag, og at Afstemningen altid afgøres ved simpelt Flertal i Modsætning til Kravet om, at 35 pCt. af de kommunale Vælgere skal stemme for, at en Spiritusbevilling kan gives, er der Uenighed om. Med Hensyn til Erstatnings-spørgsmaalet er der jo indføjjet en Bestemmelse i Lovforslaget, hvorefter der i særlige Tilfælde kan gives Erstatning for Bevillingens Bortfald, naar der ved Bevillingens Givelse er givet Tilsagn derom. Jeg mener, at dette i alt Fald er tilstrækkeligt; saa har man ydet tilstrækkeligt overfor dem, som eventuelt kan faa deres Bevilling nedstemt. Ved at følge den Indstilling, som Mindretallet gør, synes jeg, man lægger Ansvar ud til de kommunale Vælgere; man foreslaar her ved at gennemføre en Lov, hvorved man hæver en Praksis, som man nu i en Aarrække har brugt ude i Landkommunerne.

Inden jeg slutter disse Bemærkninger, kan jeg ikke undlade at gøre en Bemærkning om Betænkningen. Man vil se af Betænkningen, at Udvalget har modtaget Henvendelser fra Organisationer og Foreninger. Disse Resolutioner, særlig de Resolutioner, der er kommet fra en Mængde Foreninger og Afholdskredse, gaar ud paa en Beklagelse af, at Ølrestriktionerne er ophævet, og et Ønske om at faa Beværterloven vedtaget i den Skikkelse, hvori den er forelagt her af

den højtærede Minister. Jeg var af den Formening, at det vilde have været rigtigst, om man i Betænkningen havde optrykt disse Henvendelser, men dette mente man af forskellige Grunde, bl. a. af Spar-sommelighedshensyn, ikke at kunne gøre. Det skal jeg heller ikke sige noget til. Men jeg har forstaaet det saaledes, at man da i Betænkningen vilde have faaet opgivet Navnene paa de paagældende Foreninger og Kredse. Jeg nævner dette, fordi det ikke af Betænkningen tilstrækkelig tydeligt fremgaar, i hvor stor Udstrækning der er indløbet Resolutioner og Henvendelser til Udvalget. Der er mindst 30 Foreninger og Afholdskredse, som ikke er nævnt, fra hvilke der er indløbet Henvendelser til dette høje Ting, og jeg synes, man kunde have indføjjet disse Navne uden at gaa Sparebestræbelserne for nær.

Jeg skal indtrængende anbefale, at man stemmer mod det Ændringsforslag, der er stillet af Flertallet.

Olga Knudsen: Det er kun en ganske kort Bemærkning, jeg ønsker at gøre. Der blev talt om Fællesudvalg. Jeg vil gerne endnu en Gang henstille til ærede Medlemmer af dette høje Ting at stemme imod Ændringsforslaget og vedtage Lovforslaget, som det er fremsat — saa spares der megen Tid og unyttig Snak.

Indenrigsministeren (Kragh): Det ærede 11te Medlem for 5te Kreds mindede om den besværlige Gang gennem Rigsdagen, som dette Lovforslag har haft. I Bemærkningerne til Lovforslaget er der redegjort derfor. Men gennem de mange Behandlinger, som Sagen har faaet i begge Rigsdagens Ting, er der dog efter min Opfattelse ved den Affattelse, som Lovforslaget i forrige Rigsdagssamling fik i det høje Folketing, sket en ikke uvæsentlig Tilnærmelse mellem de to Tings Opfattelse paa en hel Række Punkter. Jeg kunde derfor ogsaa meget have ønsket, at Udvalgets Flertal havde været i Stand til i højere Grad, end Tilfældet har været, at imødekomme de Krav, som Gang paa Gang har været rejst fra det høje Folketings Side, men som ved den Form, man i forrige Rigsdagssamling har givet Lovforslaget, paa en Række Punkter har faaet et betydeligt mere afdæmpet Udtryk, end Tilfældet har været ved tidligere Behandlinger af Sagen. Dette er jo imidlertid ikke sket, og jeg kan da ikke takke det ærede Udvalgs Flertal for udvist Tilbøjelighed til